بدون عنوان

شماره پرسش: ۳۶۵۴۲

تاریخ ارسال پرسش: ۱۸:۱۷:۳۶ ۱۴۰۲/۹/۲۸

متن پرسش

ای برادر! دنیا را ببین این جهانیست که به آن رفتم جهانی پر ظلم و ستم جایی که باید خودِ ویران شده ام را از نو در آن بنا کنم خودی غیر از ظلم و ستم عجب کار محالی، بله محال! غیر ممکن است کسی بتواند این دنیا را عوض کند مگر خدا، خدایی در اراده مردان خدا. بنگر ای برادر من چگونه متلاشی ام این است زندگی که نه می توانم کم تر از آن باشم و نه راه گریزی از آن دارم بخاطر جگر پاره پاره و خون ریخته ام آری این است انسان. انسانی که خدای خود خواهش آن را آفرید و هیچ گونه زندگی معنا نمی یابد مگر با یافتن عشقِ به خالق هستی اش ... این است اصل زندگی که اگر کسی یافت به ذات مقدس حضرت ربّ محال است کوچکترین ضعف و گمراهی در او ببینی ای خدای من پس چه چیز تو راضی می کند؟ آیا منتظری هست که با او پژواک صدای یا رب یا ربش را به گوش ها برسانیم؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: آری! ولی بحث در رضایت جان ما در میان است آن‌گاه که مطابق فطرت خود، خود را متعالی کنیم و حضرت ربّ العالمین از آن جهت در این مورد از ما راضی هستند که ما در خودمان متعالی شویم و مظهری از ربوبیتِ او را در شخصیت خود به میان آوریم و این نکته مهمی است که متذکر آن هستید. موفق باشید